

HERVAY GIZELLA

gyalogzsoltár
XVIII.

hallak Uram hallak
csillagon vakablak
mondod hogy mivégre
disszidáljunk az égre

szalma hiteken hálunk
zálogban Dévavárunk
hallgass Uram hallgass
ínségünk hatalmas!

BAKA ISTVÁN

Dalok harmincévesen
1

A nyirkos égen fellegek:
penészes, süppedt szalmazsákok,
dér hull belőlük: fénytörek, —
beh sivár, Uram, a lakásod!

Itt varjakkal gombolt, fehér
köd-ingben vár reád a rét,
domb térdel, nyújt feléd esengve
imára kulcsolt jegenyét.

Hiába kérlelünk, Uram, —
világod ily hamar megúntad?
Ajtódra, látom, most akasztod
a biztosítólánc-Tejutat.

HERVAY GIZELLA

gyalogzsoltár
XIX.

Uramisten mire mentünk
hány haza már a keresztünk
eltüzelted mind a hármat
gyalogházánk lekaszáltad

üdvösségünk merre voltál
nem is hittünk meg is holtál
hány haza már a keresztünk
Uramisten mire mentünk?